

ระเบียบศูนย์ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทสภานายความ ว่าด้วยการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท พ.ศ. 2547

โดยที่สภานายความเห็นควรจัดตั้งศูนย์ไกล่เกลี่ยข้อพิพาท เพื่อระงับข้อพิพาทที่เกิดขึ้น อันเป็นการส่งเสริมงานให้ความช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมาย ตามนัยแห่งมาตรา 7 และมาตรา 79 ของพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ.2528 ซึ่งจะมีผลช่วยลดปริมาณคดีที่ขึ้นสู่ศาลยุติธรรมให้น้อยลงทั้งจะช่วยให้ คู่กรณีสามารถยุติข้อพิพาทด้วยความเข้าใจที่ดีต่อกัน อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมและประชาชนจึงจำเป็นต้อง มีระเบียบหลักเกณฑ์เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายถือปฏิบัติอาศัยอำนาจตามข้อ.5 แห่งข้อบังคับสภานายความว่าด้วยการ แบ่งส่วนงานของสภานายความ และอำนาจหน้าที่ของกรรมการ สภานายความ พ.ศ. 2547 นายกสภานายความด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการสภานายความ จึงได้ออกระเบียบนี้ขึ้นโดยมีข้อความ ดังต่อไปนี้

ข้อ1. ระเบียบนี้เรียกว่า “ ระเบียบศูนย์ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทสภานายความว่า ด้วยการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท พ. ศ. 2547 ”

ข้อ2. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศนี้ เป็นต้นไป

ข้อ3. ในระเบียบนี้ถ้าข้อความใดมิได้แสดงไว้เป็นอย่างอื่นให้มีความหมายดังนี้

“ ศูนย์ไกล่เกลี่ย ” หมายถึง ศูนย์ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทสภานายความ

“ ข้อพิพาท ” หมายถึง ข้อโต้แย้งเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่หรือความรับผิดชอบในทาง แพ่งหรือทางอาญาที่เป็นความผิดอันยอมความได้ หรือคดีอื่นใดที่อาจระงับข้อพิพาทได้และสำนักงานไกล่เกลี่ย ข้อพิพาท สภานายความ เห็นควรรับไกล่เกลี่ยให้

“ ผู้อำนวยการ ” หมายถึง ผู้อำนวยการศูนย์ไกล่เกลี่ยข้อพิพาท สภานายความและให้ หมายความว่ารวมถึงผู้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการให้ดำเนินการตามระเบียบนี้ด้วย

“ คณะกรรมการ ” หมายถึง คณะกรรมการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท และให้หมายความว่ารวมถึง ผู้ที่ได้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมาย ให้กำกับดูแลงานของศูนย์ไกล่เกลี่ย

“ สำนักงาน ” หมายถึง สำนักงานไกล่เกลี่ยข้อพิพาท สภานายความ

“ ทนายความผู้ไกล่เกลี่ย ” หมายถึง ทนายความผู้ผ่านการอบรมความรู้เกี่ยวกับการ ระงับข้อพิพาทของสำนักงานไกล่เกลี่ยข้อพิพาทและได้รับการขึ้นทะเบียนให้เป็นทนายความผู้ทำหน้าที่ไกล่เกลี่ย ข้อพิพาท

“ ผู้ไกล่เกลี่ย ” หมายถึง ทนายความผู้ไกล่เกลี่ยที่ได้รับการแต่งตั้งจากผู้อำนวยการให้ เป็นผู้ไกล่เกลี่ยข้อพิพาท

ส่วนที่ 1

ลักษณะข้อพิพาทที่จะรับดำเนินการ

ข้อ 4. ข้อพิพาทที่ศูนย์ไกล่เกลี่ยจะรับดำเนินการให้ต้องเป็นข้อพิพาทที่ผู้ร้องเป็นผู้ยากไร้ และไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือเป็นข้อพิพาทที่คณะกรรมการเห็นควรรับดำเนินการให้

ข้อ 5. ข้อพิพาทที่จะเข้าสู่ระบบไกล่เกลี่ยอาจเป็นข้อพิพาทที่ฟ้องร้องเป็นคดีต่อศาลแล้วหรือไม่ก็ได้

ส่วนที่ 2

การเข้าสู่ระบบไกล่เกลี่ย

ข้อ 6. ผู้ร้องต้องแสดงความประสงค์ให้สำนักงานเป็นผู้ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทให้ตามแบบที่ศูนย์ไกล่เกลี่ยกำหนดและต้องยินยอมปฏิบัติตามกฎระเบียบของศูนย์ไกล่เกลี่ย

ข้อ 7. เมื่อสำนักงานมีคำสั่งให้รับข้อพิพาทไว้แล้วให้มีหนังสือแจ้งให้คู่กรณีทราบ เพื่อแสดงความประสงค์ให้ศูนย์ไกล่เกลี่ยเป็นผู้ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทตามแบบที่ศูนย์ไกล่เกลี่ยกำหนด

ข้อ 8. เมื่อคู่กรณีได้ตอบรับความประสงค์ให้ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทแล้ว ให้สำนักงานไกล่เกลี่ยข้อพิพาทส่งสำนวนข้อพิพาทให้ศูนย์ไกล่เกลี่ยดำเนินการต่อไป

ส่วนที่ 3

การแต่งตั้งผู้ไกล่เกลี่ยข้อพิพาท

ข้อ 9. เมื่อศูนย์ไกล่เกลี่ยได้รับสำนวนข้อพิพาทแล้ว ให้ผู้อำนวยการแต่งตั้งผู้ไกล่เกลี่ยจากทำเนียบทนายความผู้ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทตามที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้ โดยมีจำนวนตามที่เห็นสมควรพร้อมกำหนดวันนัดตรวจสอบสำนวน ทั้งนี้ให้ผู้ไกล่เกลี่ยตรวจสอบสำนวนให้แล้วเสร็จภายใน 15 วัน นับจากวันนัดตรวจสอบสำนวน

ข้อ 10. ให้ผู้ไกล่เกลี่ยกำหนดวันนัดไกล่เกลี่ยข้อพิพาทภายใน 7 วันนับถัดจากวันตรวจสอบสำนวนเสร็จ

ข้อ 11. ในวันนัดไกล่เกลี่ยข้อพิพาทคู่พิพาทมีสิทธิให้ทนายความเข้าร่วมฟังการไกล่เกลี่ยได้

ข้อ 12. ในการปฏิบัติหน้าที่ ผู้ไกล่เกลี่ยจะต้องทำหน้าที่ด้วยความเป็นกลาง ไม่มีอคติต่อฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งและต้องให้ความเป็นธรรมต่อคู่พิพาทเสมอ

ข้อ 13. ผู้ไกล่เกลี่ยจะต้องแจ้งให้คู่พิพาททราบว่า ข้อเท็จจริงที่ได้จากการไกล่เกลี่ย จะไม่ผูกมัดคู่พิพาทในภายหลังหากมีการยกเลิกการเจรจา โดยให้คู่พิพาทลงลายมือชื่อไว้ด้วย

ข้อ 14. ในการไกล่เกลี่ยผู้ไกล่เกลี่ยจะต้องดำเนินการไกล่เกลี่ย ด้วยความรวดเร็ว และเป็นธรรม

ข้อ 15. คู่พิพาทที่เป็นบุคคลธรรมดาจะต้องเข้าร่วมการไกล่เกลี่ยด้วยตนเอง ส่วนคู่พิพาทที่เป็นนิติบุคคลอาจแต่งตั้งผู้แทนที่มีอำนาจตัดสินใจเข้าร่วมการไกล่เกลี่ย การแต่งตั้งผู้แทนให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อผู้ไกล่เกลี่ยอย่างช้าในวันไกล่เกลี่ย

ส่วนที่ 4

การไต่ถามและผลของการไต่ถาม

ข้อ 16. ในการไต่ถามข้อพิพาท ให้ผู้ไต่ถามแจ้งให้คู่พิพาททราบว่า คู่พิพาทมีหน้าที่ต้องให้ข้อเท็จจริงตามความเป็นจริงและจะนำข้อเท็จจริงที่ได้จากการไต่ถามไปกล่าวอ้างหรืออ้างอิงในคดีใดๆได้ ยกเว้นข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับการปฏิบัติผิดสัญญาประนีประนอมยอมความและให้ผู้ไต่ถามบันทึกรายงานการไต่ถามรวมเข้าไว้ในสำนวนทุกครั้ง

ข้อ 17. ผู้ไต่ถามจะต้องเก็บรักษาข้อเท็จจริงที่ได้จากการไต่ถามเป็นความลับและเมื่อรับหน้าที่เป็นผู้ไต่ถามในคดีใดแล้ว ห้ามมิให้รับเป็นทนายความหรืออนุญาตตุลาการให้แก่คู่พิพาทในคดีนั้นอีก

ข้อ 18. กรณีที่การไต่ถามคู่พิพาทไม่สามารถทำความเข้าใจกันได้ ให้ผู้ไต่ถามยุติการไต่ถามและให้คู่พิพาทลงลายมือชื่อรับทราบการยุติการไต่ถาม

ข้อ 19. กรณีการไต่ถามคู่พิพาทสามารถทำความเข้าใจกันได้

19.1 หากข้อพิพาทนั้นเป็นข้อพิพาทที่ฟ้องเป็นคดีต่อศาลแล้ว ผู้ไต่ถามอาจแนะนำให้คู่พิพาทไปทำสัญญาประนีประนอมยอมความในศาล หรือทำสัญญาประนีประนอมยอมความนอกศาล โดยให้คู่พิพาทผู้เป็นโจทก์ถอนฟ้องคดีก็ได้ แต่ทั้งนี้ในการทำสัญญาประนีประนอมยอมความผู้ไต่ถามจะต้องให้คำแนะนำพร้อมชี้แจงข้อดีข้อเสียให้คู่พิพาท รับทราบและให้เป็นไปด้วยความสมัครใจของคู่พิพาท

19.2 หากข้อพิพาทนั้นเป็นข้อพิพาทที่ยังมิได้ฟ้องร้องเป็น คดีต่อศาลให้ผู้ไต่ถามทำสัญญาประนีประนอมยอมความ ให้คู่พิพาทลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน โดยให้แจ้งคู่พิพาททราบถึงผลตามกฎหมายของสัญญาประนีประนอมยอมความดังกล่าวด้วย

ข้อ 20. ในการทำสัญญาประนีประนอมยอมความให้แก่คู่พิพาทตาม 19.1 หรือ 19.2 ผู้ไต่ถามจะต้องดำเนินการให้เป็นไปโดยความสมัครใจของคู่พิพาท ทั้งต้องไม่ขัดต่อกฎหมายและให้ผู้ไต่ถามลงลายมือชื่อไว้ในสัญญาประนีประนอมยอมความ ในฐานะพยานหรือผู้ไต่ถามด้วย หากเป็นกรณีที่ต้องไปทำสัญญาประนีประนอมยอมความในศาล สัญญาดังกล่าวต้องไม่เกินไปจากข้อเรียกร้องที่ปรากฏในคำฟ้อง

ข้อ 21. เมื่อดำเนินการตามข้อ 20. เสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้ผู้ไต่ถามนำต้นฉบับสัญญาประนีประนอมยอมความรวมไว้ในสำนวนแล้วบันทึกในรายงานการไต่ถาม เพื่อปิดคดี และให้ผู้ไต่ถามพ้นจากหน้าที่ในวันที่เสนอรายงานปิดคดีต่อผู้อำนวยการ

ข้อ 22. นอกจากการพ้นหน้าที่ตามที่กล่าวใน ข้อ 21.แล้ว ให้ผู้ไต่ถามพ้นจากหน้าที่ในกรณีดังต่อไปนี้

- (1.) ตาย
- (2.) ลาออก
- (3.) เมื่อผู้ไต่ถามถูกลงโทษคดีมรรยาททนายความหรือถูกจำหน่ายหรือลบชื่อออกจากทะเบียนทนายความผู้ไต่ถาม

- (4.) เมื่อผู้อำนวยการเห็นควรถอดถอนผู้ไกล่เกลี่ยแล้วแต่งตั้งผู้ไกล่เกลี่ยคนใหม่เข้าไปทำหน้าที่แทน แต่ต้องปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ไกล่เกลี่ยที่ถูกถอดถอนนั้น
- (1) กระทำการใดๆในฐานะเป็นผู้แทนของคู่ความไม่ว่าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง
 - (2) มีส่วนได้เสีย หรือเกี่ยวข้องกับคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง อันอาจกระทบกับความเป็นกลางในการไกล่เกลี่ย
 - (3) จงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงกระทำการบกพร่องต่อหน้าที่ หรือละเลยไม่ปฏิบัติตามหน้าที่

ข้อ 23. ผู้ไกล่เกลี่ยอาจยุติการไกล่เกลี่ยได้ เมื่อมีเหตุการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

- (1.) เมื่อคู่พิพาทไม่ให้ข้อเท็จจริง หรือให้ข้อเท็จจริงที่เป็นเท็จ
- (2.) เมื่อคู่พิพาทฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งบอกเลิกการไกล่เกลี่ย หรือใช้สิทธิยื่นฟ้องคดีโดยไม่ได้แจ้งให้ผู้ไกล่เกลี่ยทราบก่อน
- (3.) เมื่อผู้ไกล่เกลี่ยเห็นว่าไม่เป็นประโยชน์ที่จะทำการไกล่เกลี่ยต่อไป
- (4.) เมื่อคู่พิพาทฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งถึงแก่กรรมและไม่มีทายาทร้องขอเข้ามาในคดี ภายในเวลาที่ผู้ไกล่เกลี่ยกำหนดซึ่งไม่เกิน 90 วัน นับจากวันที่ทราบว่าคู่พิพาทฝ่ายนั้นถึงแก่กรรม

ส่วนที่ 5

การขึ้นทะเบียนและการฟื้นฟูสภาพทนายความผู้ไกล่เกลี่ย

ข้อ 24. ทนายความผู้ประสงค์จะทำหน้าที่เป็นผู้ไกล่เกลี่ยจะต้องมีคุณสมบัติดังนี้

- (1.) เป็นทนายความมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปีและมีอายุไม่ต่ำกว่า 35 ปี
- (2.) ไม่เคยต้องโทษฐานประพฤติผิดมรรยาททนายความ
- (3.) ไม่อยู่ระหว่างถูกสอบสวนในข้อหาว่าประพฤติผิดมรรยาททนายความ
- (4.) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี
- (5.) ไม่เป็นผู้กระทำการใด ซึ่งแสดงให้เห็นว่าไม่น่าไว้วางใจในความซื่อสัตย์สุจริต
- (6.) ผ่านการฝึกอบรมตามหลักเกณฑ์ที่สำนักงานกำหนด

ข้อ 25. ให้ศูนย์ไกล่เกลี่ยจัดให้มีการฝึกอบรมความรู้เกี่ยวกับการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทให้กับทนายความผู้ประสงค์จะทำหน้าที่เป็นผู้ไกล่เกลี่ย ที่กล่าวในวรรคก่อน ให้ศูนย์ไกล่เกลี่ยขึ้นทะเบียนทนายความผู้ผ่านการอบรมความรู้ ตามที่กล่าว ในวรรคก่อน เป็นทนายความผู้ไกล่เกลี่ยแยกประเภทตามความชำนาญและประสบการณ์

ข้อ 26. ให้ผู้อำนวยการจัดทำทะเบียนนายความผู้ไกล่เกลี่ยขึ้นจำนวน 2 ชุด โดยเก็บรักษาไว้ที่ศูนย์ไกล่เกลี่ย 1 ชุดและมอบให้นายทะเบียนสภาพนายความ เก็บรักษาไว้อีก 1 ชุด การแต่งตั้งผู้ไกล่เกลี่ยให้แต่งตั้งจากทะเบียนนายความผู้ไกล่เกลี่ย โดยถือหลักเกณฑ์การหมุนเวียนและความถนัดของนายความผู้ไกล่เกลี่ย

ข้อ 27. ให้นายความผู้ไกล่เกลี่ยที่ได้รับการขึ้นทะเบียนไว้แล้ว พ้นสภาพจากการเป็นนายความผู้ไกล่เกลี่ยดังนี้

- (1.) ตาย
- (2.) ลาออก
- (3.) พ้นสภาพจากการเป็นนายความ
- (4.) ขาดคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใดตามข้อ 24. ไม่ว่าการขาดคุณสมบัตินั้น จะเกิดขึ้นก่อน หรือหลังการได้รับขึ้นทะเบียน

ข้อ 28. การขึ้นทะเบียนนายความผู้ไกล่เกลี่ย และการรับข้อพิพาทให้เป็นไปตามแบบพิมพ์ที่ผู้อำนวยการกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสภาพนายความ

ส่วนที่ 6 การเบิกจ่ายเบี้ยเลี้ยง

ข้อ 29. ให้ศูนย์ไกล่เกลี่ยเบิกจ่ายเบี้ยเลี้ยงให้แก่ผู้ไกล่เกลี่ยตามรายครั้งที่มาปฏิบัติหน้าที่ ทั้งนี้ ตามอัตราและระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ประกาศ ณ วันที่ 27 สิงหาคม 2547

(นายเดชอุดม ไกรฤทธิ์)
นายกสภาพนายความ